

[Iver Poulsen.]

syn til selve den foreslåede lønforhøjelse vil jeg gerne sige, at hvis man skulle afgøre spørgsmålet om, hvorvidt folketingsmedlemmernes vederlag i dag burde hæves eller ikke, ud fra en sammenligning med andres lønninger, ville afgørelsen ikke volde vanskeligheder, for vi fik jo ingen andel i den lønforhøjelse, som skete i foråret. Men netop fordi der er tale om folketingsmedlemmernes løn, synes jeg ikke, man kan anvende denne sammenligning i den foreliggende situation. Havde der i foråret været tale om en almindelig og forsvarlig fordeling af en velstandsforøgelse, burde alle, også folketingets medlemmer, naturligvis have haft deres rimelige del af den; men sådan var forholdet jo ikke. Det, der skete i foråret, var, at store samfundsgruppers pengeindtægt blev presset så voldsomt i vejret, til dels på basis af ulovlige strejker, at det fra alle sider her i tinget er erkendt, at disse indtægtsforøgelser var større, end stigningen i vor produktion kunne bære, og de første følger heraf har jo allerede vist sig, bl. a. derved at regeringen har fundet det nødvendigt gennem afgiftsforhøjelser på benzin, spiritus, øl og vin samt post- og jernbanetakster at søge 300 mill. kr. ledet tilbage i statskassen.

Det kunne synes, som om glemselens slør er ved at sænke sig over forårets længalskab. Derfor finder jeg anledning til at minde om, at det ærede medlem hr. Brodthagen fra denne talerstol rigtigt og uimodsagt betegnede forårets Danmark som en økonomisk galeanstalt, fordi alle styrtede til og rejste krav om øgede indtægter langt ud over rimelighedens grænser og uden baggrund i en produktivitetsforøgelse. Det, folketinget nu står i begreb med at gøre, er at styrte sig selv ud som deltager i den galskab, som tinget fordømte ved stiltiende at give det ærede medlem hr. Brodthagen ret i hans betragtning om den økonomiske galeanstalt, og det synes jeg ikke folketinget kan forsvare.

I øvrigt vil jeg i denne forbindelse minde om det ærede medlem hr. Alfred Bøgghs udtalelser her i tinget under drøftelsen af afgiftslovene for nylig, da det ærede medlem foreslog statsministeren at formane befolkningen til at høre op med kravene og hjælpe til med, at vanskelige tider og vanskelige økonomiske forhold ikke skulle blive

endnu vanskeligere. Jeg kan helt tilslutte mig det ærede medlem hr. Alfred Bøgghs udtalelser. Men når vi ønsker denne formaning rettet til befolkningen, må vi først og fremmest selv efterleve den, og for os, der ønsker, at staten skal spare, er det selvfølgelig, at vi selv viser vejen og går foran. Derfor kan mit parti ikke medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Aksel Larsen: Jeg vil blot i anledning af denne tale tillade mig at stille et spørgsmål for at være sikker på, at jeg ikke tager fejl. Det ærede medlem hr. Iver Poulsen talte bebrejdende ord til store samfundsgrupper, som i foråret havde presset deres indtægter i vejret til dels ved ulovlige strejker. Var det landbrugerne, det ærede medlem hermed ville angribe?

Iver Poulsen: Det er en kendsgerning, at for et år eller halvandet siden oplevede vi mere end hundrede ulovlige strejker i løbet af et år. Jeg understreger „ulovlige“, og hvis det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil kalde landbrugets produktionsstop for en ulovlig strejke, må jeg protestere på det bestemteste, for der er ikke noget ulovligt i, at folk selv vil bestemme over, hvilken anvendelse de vil gøre af det, de i deres ansigts sved selv producerer. Der var ikke noget ulovligt i det.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det er beklageligt, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen ikke ved, hvad han selv har sagt. Han talte ikke om ulovlige strejker for 1½ eller 2 år siden; han sagde, at der var store samfundsgrupper, der i foråret 1961 til dels ved ulovlige strejker pressede deres indtægter i vejret. Det må være landbrugerne, han sigtede til.

Iver Poulsen: Jeg sagde: pressede lønningerne i vejret til dels på basis af ulovlige strejker. Jeg troede, at det ærede medlem fulgte så godt med, at han vidste, at den hob af ulovlige strejker, det danske samfund blev stillet over for, fandt sted før foråret, men havde en vis indvirkning på det, der skete i foråret.

Hermed sluttede forhandlingen.